

ΑΙΣΘΗΤΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΤΗΣ Κ. ΝΤΟΥΜΕΡΓΚ

Η κόρη τῆς προδομένης

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—'Αφού εἶν' ἔτσι, εἶπε ἡ Κλάρα, γιατί μοῦ κρύψατε τόσο καιρὸ τὴν ἀλήθεια!...

—Γιατί ἐν πρώτους τὸ ἤξερα πὼς θὰ σοῦ φαινόταν κάπως δυσάρεστη κι' ἔπειτα γιατί αὐτοὶ οἱ λίγοι μῆνες τοῦ πρώτου μου γάμου ἀφῆσαν στὴ μνήμη μου μὴ ἀνάμνησι ἀσημαντή!...

Μιά κραυγὴ ἀγανακτικῆς ἐξέφυγε ἀπὸ τὰ χεῖλη τῆς Κλάρας:

—Καὶ τὸ παιδί σας, τί τὸ κάνατε;

Τὰ μάτια τοῦ Τζιλ σκοτεινίαναν.

—Δὲν τὸ ξέρω καθόλου κ' ἔτσι δὲν μπορῶ νὰ νοιώθω καμμιά στοργὴ γι' αὐτό. Κάνω ἀπλῶς τὸ καθήκον μου, συμπεριφέροντας κατὰ τὸ μεγαλειότερο μέρος στὰ ἐξόδα τῆς συντηρησῆς του. Τί περισσότερο μποροῦν ν' ἀπαιτήσουν ἀπὸμένα;

—Αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι δὲν-εἴσατε καὶ πολὺ δύσκολος στὸν τρόπο μὲν τὸν ὅποιο ἀντιλαμβάνεστε τὸ καθήκον σας, κύριε ντὲ Σέμπρ.

—Καὶ τί θὰ ἔπρεπε νὰ κάνω κατὰ τὴ γνώμη σου; τὴ ρώτησε ἀπότομα.

Τότε ἡ Κλάρα τοῦ ἀπάντησε ὀρθά-κοιφτά:

—Νὰ ξαναδέσετε τὸν σπαμένο δεσμό, νὰ εὐλογήσετε τὸ γάμο σας ἀπὸ τὴν ἐκκλησία καὶ νὰ ξαναρχίσετε τὴν κοινὴ ζωὴ μαζί μὲ τὴν γυναῖκα σας καὶ τὴν κόρη σας...

Ἐπὶ μερικῆς στιγμῆς, ὁ Τζιλ τὴν ἐκύτταξε σάν νὰ μὴ τὴν καταλάβαινε... Καὶ ἔξαφνα ἀρπάζε τὸ χέρι της, πρὶν ἐκείνη προφτάει νὰ τὸ τραβήξει:

—Μοῦ φανερὰ ὅτι μιλάς ὅπὸ τὸ κράτος τοῦ ἔρεθισμοῦ ποῦ σοῦ προκαλεῖ ἡ ξαφνικὴ αὐτὴ ἀποκάλυψις, τῆς εἶπε μὲ φωνὴ ποῦ ἔτρεμε. Ἄλλοιῶς δὲν θὰ μπορούσα νὰ καταλάβω πὼς σοῦ ἤρθε αὐτὴ ἡ τρελλὴ ἰδέα—σὲνά προπάντων τὴ μνηστὴ μου, ποῦ θὰ γίνης γυναῖκα μου!...

Μὲ μιὰ ἀπότομη κίνησι, ἡ Κλάρα τραβήξε τὸ χέρι της καὶ βυθίζοντας τὰ σκοτεινὰ καὶ ἀποφασιστικὰ μάτια της μέσα στὰ μάτια τοῦ Τζιλ, εἶπε:

—Σύζυγός σας ἐγώ; Ποτέ!... Αὐτὸ τ' ὄνομα μπορεῖτε νὰ τὸ δώσετε σὲ μιὰ μόνο γυναῖκα, σ' αὐτὴ ποῦ ὀνομαζόταν κ. ντὲ Σέμπρ, στὴ μητέρα τῆς μικρούλας σας Κίγιας.

—Κλάρα! Ξεφώνισε ὁ Τζιλ μὲ ὄργη καὶ σπαραγμό.

—Ὅλα πρέπει νὰ τελειώσουν μεταξύ μας, Τζιλ, ἐξακολούθησε ἡ Κλάρα σάν νὰ μὴν τὸν εἶχε ἀκούσει. Πρέπει νά...

—Μὰ εἶσαι τρελλή! Ἐγὼ τὸ δικαίωμα νὰ εἴμαι παντρετῶ, σοῦ λέω!... Ρώ- τους ἕναν ἀπὸ τοὺς ἰσρεῖς σου!...

—Ναί, αὐτὸς ὁ γάμος τυπικός εἶνε ἐν τάξει. Μὰ ἐγὼ θλέπω ποῦ μακρὰ, Τζιλ. Ὅταν παραλείψατε, σεις, ὁ καθολικός, νὰ εὐλογήσετε τὸν πρώτο σας γάμο ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, διαπραξάτε ἕνα πολὺ σοβαρὸ σφάλμα, Τζιλ, ποῦ ἔγεγε αὐστηρὸ καθήκον νὰ τὸ εἰσαγορεύσετε...

—Αὐτὸ δὲν ἀφορᾷ παρὰ μόνον ἐμένα.

—Πιθανόν. Μὰ ἂν ἐγὼ σὰς παντρευτῶ στὴ στιγμῆ, ποῦ τὸ ξέρω αὐτό, γίνουσι συνένωτος αὐτοῦ τοῦ σφάλματος. Ἐκτὸς αὐτοῦ, θὰ μοῦ ἦταν ἀδύνατον νὰ λησμονήσω ὅτι ἡ δυστυχία μου πρῶτὴ σας οὐζύνος ποῦ σὰς ἀναπῆ πάντοτε, ὑποφέρει, καὶ δὲν μπορεῖ νὰ παρηγορηθῆ γιατί διαλύθηκε ὁ δεσμός ποῦ σὰς ἔνωσε μαζί της...

Ὁ Τζιλ τῆς ἀπάντησε ἀπότομα:

—Τί μὲ νοιάζει ἐμένα! Ἐγὼ δὲν τὴν ἀνάστασιν ποτέ! Ὅταν τὴν προσευχίταις κίσιον πολλὸ μέρος κι' ὁ βιθουσιώδης θεσμισμός της κολάκευε τὴν περιπέτειά μου... Μὰ πολὺ νόησος κοινω- ρατικὰ ἀπὸ τὴς ἀλλεπάλληλες σκηνῆς ποῦ μοῦ ἔκανε ἀπὸ τὴν κατασκοπεῖα της καὶ στίς πρὸ ἀσημαντῆς πράξεις μου. Ξέρεις γιὰ ποῖο λόγο ἐπῆλθε ἡ ρῆξις μας; Ἐνα θράβου, στὸ θέατρο.

κῦταζα κάπως ἐπίμονα μὲ τὰ λαρνιόν μου, μιὰ γυναῖκα μὲ ἰδιό- τροπὴ φυσιογνωμία σ' ἕνα θεωρεῖο ἀπέναντι στοῦ δικό μου... Ἡ Τύρα, ποῦ θριασκόταν μαζί μου, θεώρησε καθήκον της στήν ἐπι- στροφή μας, νὰ μοῦ ἀπευθύνῃ τίς πρὸ γελοῖες καὶ τίς πρὸ ἀ- δικες μομφές. Ἐγὼ ἔμεινα στήν ἀρχὴ γαλήνιος, ἔπειτα παρα- φέρθηκα μὲ τὴ σειρά μου κι' ἀρχισα νὰ τῆς ἀπαντῶ μὲ σαρ- κασμούς. Τότε ἐκείνη, σάν μανιάς ἀρπάζε ἕνα περιστρεφόμε- ποῦ τὸ ἔπαρνα μαζί μου κάθε θράβου καὶ ποῦ τὸ εἶχα ἀποθέσει ἐπι- στρέφοντας ἐπάνω στὸ τραπέζι μου, καὶ μὲ ἀπέληξε μ' αὐτό. Κατάρθωσα ὡστόσο νὰ τῆς τὸ πᾶρω ἀπὸ τὰ χέρια κ' ἔβγαλα τὴν Τύρα ἀπὸ τὸ γραφεῖο μου, λέγοντάς της: «Ἄφου θέλεις τὸ διαζύγιο, θὰ τὸ ἔχῃς». Ἀμέως κ' ἐκείνη μοῦ ἀπάντησε, ἀμη- φρόντως με: «Ἐννοια σου! Μπορῶ νὰ ζήσω καὶ χωρὶς ζέσιν!» Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωί, ἐγκατέλειψε τὴν κατοικία μου μαζί μὲ τὸ παιδί σας,—μὲ ὅλη τὴν τὴ θέλασι, μὲ καταλαβαίνει, Κλά- ρα; Ὁμολογῶ ὅτι, παρ' ὅλη τὴν ἀγανάκτησί μου, θ' ἀπευθανό- μου ἐγὼ νὰ τὴν πετάξω ἐξω ἀπ' τὸ σπίτι μου καί, ἂν δὲν ἔφυγε μόνη της, θ' ἀνεχώμουν ἴσως τὴν παρουσία της. Πέσι μου, λοιπόν, σὲ παρακαλῶ, ποιὸς ἀπὸ τοὺς δύο μὰς φταίει γιὰ τὸ διαζύγιο;

—Δὲν ἀρνοῦμαι, ὅτι κι' αὐτὴ ἔχει τὰ ἀδικία της, μὰ τὸ ἔκανε ἀπὸ ὑπερβολὴν ἀγάπην γιὰ σὰς. Ἄν εἴσατε καλὸς καὶ ὑπο- मुνητικός, ἂν εἶχατε τὴ δύναμι νὰ τὴν λογικεύσετε, νὰ τὴν κατα- θουαχάσετε...

—Ὅλ' αὐτὰ δὲν εἶνε τὸ χαρακτηρισμὸς μου! τὴ διέκοψε ὁ Τζιλ μ' ἕνα σαρκαστικὸ μορφασμό. Ὁστόσο, σοῦ τὸ ξαναλέω. Θὰ ἔ- κανα ἀκόμα ὑπομονή, ἂν δὲν προκαλοῦσε μόνη της τόσο ἀπρό- πτα τὴ ρῆξι...

—Μὰ σὰς ζήτησε κατόπιν νὰ ξαναγυρίσῃ κοντὰ σας...

—Ἄ! Ὅχι... Αὐτὸ δὲν μπορούσα ποτέ νὰ τὸ δεχθῶ!... Ὅτι εἶχε γίνῃ ἐγινε!... Τόσο τὸ καλύτερο γιὰ μένα, τόσο τὸ χειρό- τερο γι' αὐτήν!...

—Ὁ Τζιλ... Ἐπρεπε νὰ τὴν συγχωρήσετε!... Εἴσατε ὑπεύ- θυνος γιὰ ὅλες τίς ὀδύνας τῆς φτωχῆς αὐτῆς γυναίκας, ποῦ εἶνε σήμερα ἀρροστη καὶ γεγδὸν τυφλή!...

Καὶ ἡ μικρὴ σας κόρη, τὴν ὁποία δὲν ξέρετε! Κι' ὅμως εἶνε τόσο χαριτωμένη!

—Τὴν ἔξερις λοιπόν; ρώτησε ἀπότο- μα ὁ Τζιλ.

—Ναί, τίς γνώρισα καὶ τίς δυὸ τε- λευταῖα, ἐντέλως τυχαῖα... Πηγαίνετε κοντὰ τους, Τζιλ! Ἐκπληρώσατε τὸ καθήκον σας!...

—Σὺ πά, Κλάρα! Εἶσαι τρελλή, σοῦ λέω! Πάντως δὲν ἀναγωνίζω στὸν ἑαυτοῦ μου παρὰ ἕνα μόνον ἀδικιο: ὅτι δὲν σὲ πληροφόρησα πῶτος ἐγὼ γιὰ τὸ σύντομο αὐτὸ ἐπιπέδιο τῆς ζωῆς μου... Γι' αὐτὸ τὸ ἀδικιο, ἐπικαλοῦμαι ταπεινὰ τὴ συνγνώμη σου... Ὅσο γιὰ τὰ καθήκοντα ποῦ λέε πὼς ἐγὼ νὰ ἐκ- πληρώσω, αὐτὰ εἶν' ἀπλῆς ἐπινοήσεως τῆς ὑπερβολικῆς εὐθικῆς συνειδήσεως σου. Ἔρε το αὐτό, Κλάρα; δὲν θὰ πα- ραιτηθῶ ποτέ ἀπὸ σένα! Ὅλη ἡ κα- ρδιά μου σοῦ ἀνήκει! Εἶσαι ἡ εὐτυχία μου καὶ ἡ ζωὴ μου!...

—Κ' ἐγὼ μὲ τὴ σειρά μου σὰς λέω: Σωπάστε! Μιλᾶτε πῶτος σὰν εἰδωλολά- τους, Τζιλ, σὰν εἰδωλωλάτῃς ποῦ εἶσατε ἀνάκω, Τζιλ, μολονότι πίστευα τὸ ἀν- τίθετο...

—Ἄ! Γιατί νὰ μὴν εἶσαι καὶ σὺ σάν ' ἐμένα! φώναξε παραπερδύμενος ἀπὸ τὴν ἀπέλπισίν του. Ἐταί τουλάχιστον ἂν ἦα συνατοῖσας ἀνάμειός μας αὐτὴ τὴ θοσακεία πολὺ σὰς κᾶνει τόσο τρελ- λὸς τόσο φοιγτὰ σκληρῆ!

Ἡ Κλάρα τὸν διέκοψε μὲ μιὰ κίνησι ἀγανακτικῆς:

—Τζιλ, βλαστημᾶτε!

Ὁ Τζιλ ἔβησε πρὸ γέρι τοῦ σὸ μέτω- πὸ τοῦ καὶ τραβῆσε:

—Συνγνώμη! Δὲν ξέρω πειὰ τί

—Ἄ! μὲ ἀπατοῖσες λοιπόν ὅταν μ' ἔκανες νὰ πιστέψω ὅτι μ' ἀγαποῖσες;

